

Sygn. akt V KK 269/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Dariusz Kała (sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **K. H.**

skazanego za czyn z art. 178a § 4 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 stycznia 2020 r., w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
na niekorzyść

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 5 czerwca 2018 r., sygn. akt IV Ka (...)

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w G. , Zamiejscowego VI Wydziału
Karnego z siedzibą w C.

z dnia 3 października 2017 r., sygn. akt VI K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

K. H. został oskarżony o to, że w dniu 16 września 2011 r. około godz. 20.05. na drodze publicznej w C. , na ul. J. , prowadził samochód marki M. nr (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,69 mg/l w wydychanym powietrzu, tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 3 października 2017 r., sygn. akt VI K (...), Sąd Rejonowy w G., Zamiejscowy VI Wydział Karny w C. :

1. uznał K. H. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, ustalając nadto, że nie zastosował się on do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie XIV K (...), czyn oskarżonego zakwalifikował z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. wg stanu prawnego sprzed 18.05.2015 r. i na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny 160 (stu sześćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na 15 (piętnaście) zł;
2. na podstawie art. 42 § 2 k.k. według stanu prawnego sprzed 18.05. 2015 r. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat.

W opisanym wyżej wyroku Sądu Rejonowego w G. rozstrzygnięto też o kosztach procesu.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł prokurator, który zaskarżył orzeczenie w całości na niekorzyść oskarżonego, zarzucając mu obrazę prawa materialnego, tj. art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. polegającą na ich niewłaściwym zastosowaniu i uznaniu, że zachowanie K. H. polegające na prowadzeniu samochodu marki M. nr rej. (...) , znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie XIV K (...), wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., podczas gdy czyn ten wypełnia znamiona występku z art. 178a § 4 k.k.

Podnosząc powyższy zarzut, skarżący wniósł o zakwalifikowanie przypisanego oskarżonemu występku z art. 178a § 4 k.k. i wymierzenie mu za ten

występek, na podstawie art. 178a § 4 k.k. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20.02.2015 r. (Dz.U. 2015, poz. 396) w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., grzywny w wysokości 160 stawek dziennych po 15 zł każda oraz orzeczenie, na podstawie art. 42 § 3 k.k., dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów w ruchu lądowym, a na podstawie art. 43a § 4 k.k. świadczenia pieniężnego w kwocie 10 000 zł.

Wyrokiem z dnia 5 czerwca 2018 r., sygn. akt IV Ka (...), Sąd Okręgowy w S.:

- w punkcie I. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:
- czyn przypisany oskarżonemu zakwalifikował z art. 178a § 4 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przestępstwa i na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przestępstwa, wymierzył oskarżonemu K. H. karę grzywny 160 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 zł,
- na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przestępstwa, orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat;
- w punkcie II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy;
- w punkcie III orzekł o kosztach procesu.

Od powyższego wyroku kasację wywiódł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, który zaskarżył wyrok sądu odwoławczego w całości, na niekorzyść K. H. , zarzucając mu „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, tj. art. 433 § 2 k.p.k., polegające na nieprawidłowym rozpoznaniu apelacji prokuratora i w konsekwencji pominięciu przy czynieniu rozważań w przedmiocie względności - w rozumieniu art. 4 § 1 k.k. – konkurujących ustaw, treści przepisu art. 58 § 4 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie popełnienia czynu, nadanym ustawą z dnia 12 lutego 2010 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 40, poz. 227), co skutkowało wydaniem wyroku z rażącą obrazą przepisów prawa materialnego, tj. art. 58 § 3 i 4 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., poprzez wymierzenie K.H., przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k., za przypisany mu czyn z art. 178a § 4 k.k. kary grzywny, pomimo to, że norma z art. 58 § 4 k.k.

wyłączała możliwość orzeczenia kary łagodniejszego rodzaju wobec sprawcy wymienionego występku”.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna.

Skarżący ma bowiem rację, gdy twierdzi, że sąd odwoławczy wadliwie rozpoznał apelację i w konsekwencji przyjmując, że najwzględniejsze (w rozumieniu art. 4 § 1 k.k.) są dla skazanego przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu, nie zauważył, że obowiązujący wówczas art. 58 § 4 k.k. wykluczał możliwość orzeczenia wobec sprawcy przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. kary wolnościowej na podstawie art. 58 § 3 k.k. Przepis art. 58 § 4 k.k., w brzmieniu obowiązującym w dniu 16 września 2011 r., stanowił bowiem, że przepisu art. 58 § 3 k.k. nie stosuje się do sprawcy występku o charakterze chuligańskim oraz do sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k.

Powyższe prowadzi do konkluzji, że wyrok sądu odwoławczego, na mocy którego orzeczono wobec skazanego karę grzywny w oparciu o treść przepisu art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k., dotknięty jest rażącą obrazą prawa materialnego, do której doszło w wyniku wadliwego, niespełniającego standardów wyznaczanych treścią art. 433 § 2 k.k., rozpoznania zarzutu apelacji.

Stwierdzenie, że w przedmiotowej sprawie zaktualizowała się podstawa kasacyjna, o której mowa w art. 523 § 1 k.p.k., wywołało konieczność uchylenia zaskarżonego orzeczenia sądu odwoławczego w całości i przekazania sprawy temu organowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy w postępowaniu ponownym wnikliwie, w sposób respektujący standardy z art. 433 § 2 k.p.k., przeprowadził kontrolę odwoławczą i rozpoznał apelację prokuratora, szczególną uwagę poświęcając kwestii względności ustaw.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

